

Издавач:
Филолошки факултет Универзитета у Београду
Катедра за српски језик са јужнословенским језицима

За издавача:
Проф. др Љиљана Марковић

Уредник:
Рајна Драгићевић

Рецензенти:
Академик Предраг Пипер
Проф. др Божо Ћорић
Проф. др Срето Танасић

Идејно решење корица:
Лепосава Кнежевић

Лектор и коректор:
Мср Весна Николић и аутори

Припрема и штампа:

Чигоја
ШТАМПА

office@cigoja.com
www.chigoja.co.rs

Тираж:
300

ISBN 978-86-6153-464-5

ПУТЕВИМА РЕЧИ

Зборник радова у част Даринки Гортан Премк

Уредник:
РАЈНА ДРАГИЋЕВИЋ

Београд
2017.

Правопис et al. 2010: М. Пешикан, Ј. Јерковић, М. Пижурица, *Правопис српскога језика*, измењено и допуњено издање [редакција измењеног и допуњеног издања: М. Пижурица (главни редактор), М. Дешић, Б. Остојић, Ж. Станојчић], Нови Сад: Матица српска.

Петровић 1914: М. Петровић, *Српски правопис за средње школе*, Нови Сад: Штампарија учитељ. деон. Друштва „Натошевић”.

Симић 2016: Р. Симић, *Мали правопис*, Београд: Јасен.

Чутурило 1884: С. Чутурило, *Српски правопис за школску употребу*, Панчево: Наклада књижаре браће Јовановић.

Veljko Brborić

ABOUT HYPHENATION AT THE END OF THE LINE

Summary

The work talks about hyphenation at the end of the line. In fact, all of our orthography and orthography handbooks bring the rules of hyphenation at the end of the line as a separate orthography section. This part is always short and we can say quite clear. However, this section causes a lot of confusion and mistakes are frequent. Here are the results of the students' knowledge in this field, but also the professors' attitudes towards the pupils' knowledge and orthography solutions.

Keywords: Serbian language, Serbian language orthography, end-of-line division.

Владан З. Јовановић*

Институт за српски језик САНУ

Београд

О ОБЛИЦИМА КОМПАРАТИВА У ОПИСНИМ РЕЧНИЦИМА СРПСКОГ ЈЕЗИКА**

У раду се разматрају лексикографски поступци при обради и презентацији компаратива придева и прилога у великим описним речницима, међу којима средишње место припада Речнику САНУ. Пажња се усмерава на два типа компаратива: 1) на *осамостаљени* (*апсолутни*) *компаратив* као типолошку особину српског језика да се обликом компаратива, поред примарног граматичког значења и функције (изражавање степена особине, квалитета, интензитета и сл. неког појма путем поређења са другим појмом), може изразити и сложенији семантичко-прагматички садржај онда када се компаратив употреби без експлицитно или имплицитно исказаног другог поредбеног члана (нпр. *виши друштвени слој*, *нижи човек*, *краће боловање* и сл.) и 2) на компаратив настао у процесу творбене афиксације, односно у комбинацији обличке (граматичке) флексије и неког творбеног начина (*надаље*, *омањи*, *полакше*, *покраћи*, *подебљи*, *подаљи*; у сложеници *бољестојећи* итд.).

Кључне речи: компаратив, осамостаљени (апсолутни) компаратив, компаратив с префиксом, творба речи, значење, лексикографија.

1. Увод

У српском језику компаратив представља први степен поређења у категорији придева и прилога путем промене облика основне речи. Традиционално се у литератури каже да се првим степеном (компаративом)

* vladjovanovic@hotmail.com

** Рад је написан у оквиру пројекта *Лингвистичка истраживања савременог српског језика и израда Речника српскохрватског књижевног и народног језика САНУ*, бр. 178009, који у целини финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

